Πλησιάζει ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης. Ἂς συντονισθοῦν λοιπὸν αἱ προσπάθειαι διὰ ν' ἀνακουφισθοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν οἱ πτωχοί.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τότε μόνον θὰ αἰσθανθῶμεν τὴν μεγάλην ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ὅταν ἐμπράκτως ἐφαρμόσωμεν τὴν ἀγάπην διὰ τῆς ἀμβλύνσεως τῆς δυστυχίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1961

Εὐνοϊκαὶ προοπτικαὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ ἐμπιστοσύνης ἐπὶ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον. - Ἐξυγίανσις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν. - Σταθερὰ αὔξησις τῶν δημοσίων ἐσόδων. - Ἐπιτυχὴς πολιτικὴ συγκρατήσεως τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν. - 4πλασιασμὸς τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων ἐντὸς 5ετίας. - Ἐμπέδωσις ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα. Ραγδαία αὔξησις τῶν καταθέσεων. - Ἡ πιστωτικὴ πολιτική. - Εὔθυνον χρῆμα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. - Τὰ ἐπιτόκια προσήγγισαν εἰς διεθνῆ ἐπίπεδα. - Ἄνοδος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κ. Παπακωνσταντίνου καταθέτων τὸν νέον προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1961, προέβη ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

Ὅταν κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον, εἶχον τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ λήγοντος ἔτους, σὺν τῇ ὑπομνήσει τῶν λόγων, οἵτινες κατέστησαν ἀναπόφευκτον τὴν καθυστέρησιν, δὲν παρέλειψα νὰ ἐπισημάνω τὰς δυσχερείας τῆς ἐγκαίρου συντάξεως τοῦ σχεδίου τῆς δημοσιονομικῆς διαχειρίσεως, ἐξ αἰτίας τῶν γνωστῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ἀκόμη ἡ οἰκονομία τῆς χώρας μας.

Καὶ συνομολογῶν τότε, κύριοι βουλευταί, τὴν κοινὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς σημασίας τῆς ἐγκαίρου καταθέσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, προσέθεσα ὅτι ἡ μακρὰ εἰς τὸν τόπον μας συνήθεια καὶ ἡ ἄνευ ἐξαιρέσεως κρατοῦσα ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τακτικὴ δὲν ἀναιρεῖ τὸ χρέος τῆς προσαρμογῆς πρὸς τὰς συνταγματικὰς διατάξεις.

Σήμερον, παραδίδων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπερχομένου οἰκονομικοῦ ἔτους 1961, δύναμαι νὰ διαπιστώσω ὅτι καὶ ἂν δὲν κατέστη δυνατή, παρὰ τὴν καταβληθεῖσαν προσπάθειαν, ἡ κατὰ τὰς συνταγματικὰς διατάξεις κατάθεσις αὐτοῦ, ἐπραγματοποιήθη ὅμως διὰ πρώτην φοράν, κατὰ τοὺς μεταπολεμικοὺς χρόνους, ἡ ὑποβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χρήσεως.

Καὶ ἡ πρόοδος ὀφείλεται, κυρίως, εἰς τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα, διευκολύνουσα τὴν ἔγκαιρον πρόγνωσιν περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας καὶ σταθερὰν τὴν πρόβλεψιν περὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ δαπανῶν, κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν κατάστρωσιν προϋπολογισμοῦ, βασιζομένου ἐπὶ θετικῶν δεδομένων.

Εἰς τὸ πλαίσιον γενικωτέρας ἰσορροπίας ἡ πολιτικὴ τῆς οἰκονομικῆς σταθερότητος τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἡ κυβέρνησις ἠδυνήθη νὰ χωρήσῃ, ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ὁλοκληρωμένου προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας.

Τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἀπετέλεσε τὸ «προσωρινὸν» πενταετὲς πρόγραμμα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, 1959 — 1963». Τὸ προσωπικὸν ἐκεῖνο πρόγραμμα ὑπῆρξεν ἡ πρώτη συνθετικὴ καὶ ὡλοκληρωμένη προσπάθεια ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τῆς οἰκονομικῆς μας ἀναπτύξεως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἐμφανισθέντα μεταπολεμικῶς σχέδια, τὰ ὁποῖα προωρίζοντο εἰς τὸ παρελθὸν διὰ τὴν προβολὴν τῶν αἰτημάτων παροχῆς ξένης οἰκονομικῆς βοηθείας.

Ἡ ἐπεξεργασία τοῦ προσωρινοῦ προγράμματος διεπίστωσε τὴν ἀνάγκην ὡρισμένων συμπληρώσεων, ἀπὸ τὰς ὁποίας προῆλθε τὸ κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1960 δημοσιευθὲν πενταετὲς πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖον καλύπτει βασικῶς τὴν περίοδον 1960—1964, ἐκτείνεται ὅμως καὶ εἰς προβλέψεις μακροτέρας περιόδου, συνυφασμένας μὲ τὰς ἀναμενομένας διαρθρωτικὰς μεταβολὰς τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἄσκησιν πολιτικῆς ἀναπτύξεως ἔχει πρωταρχικὴν σημασίαν καὶ ἡ δημιουργία τοῦ προσφόρου πρὸς τοῦτο ὀργάνου. Ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ, ἡ Κυβέρνησις ἐπεδίωξε τὸν ἐκσυγχρονισμὸν καὶ τὴν ὀρθολογικὴν ὀργάνωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἵνα ἀνταποκρίνωνται αὗται εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ ἐπιδιώξεις τῆς εὐρυτέρας ἀποστολῆς τοῦ συγχρόνου κράτους.

Πρὸς ὁλοκλήρωσιν τῆς προσπαθείας θὰ ἀπαιτηθῇ χρόνος καὶ δαπάνη. Δι' αὐτῆς καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἐπιβαλλομένας μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν παιδείαν θὰ δημιουργηθοῦν αἱ προσπάθειαι ἐπιτυχοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ μακροχρονίου προγράμματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, αἱ σχετικαὶ δαπάναι δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς παραγωγικαί, πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ διὰ τὴν πρόοδον ἀπαραιτήτου ἐμψύχου ὑλικοῦ.

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Πρὸς τὰς διαγραφείσας γενικὰς ἐπιδιώξεις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐνηρμονίσθη, κύριοι βουλευταί, ἡ ἀσκηθεῖσα δημοσιονομικὴ πολιτική. Δι' αὐτῆς ἐπεζητήθη, ὅπως ἐτονίζετο καὶ διὰ τῶν ἀνακοινώσεών μου ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήγοντος οἰκονομικοῦ ἔτους, ἡ ἐξυγίανσις τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν, ἡ παγιοποίησις τῆς νομισματικῆς σταθερότητος, τέλος δὲ ἡ ἄμεσος καὶ ἔμμεσος συμβολὴ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς πολιτικῆς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας. Καὶ χωρὶς τὸν κίνδυνον ὑπερβολῆς, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαναληφθῇ ὅτι ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς συνιστᾷ πλέον θεμέλιον τῆς νομισματικῆς σταθερότητος καὶ ὅπλον διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Χάρις εἰς τὴν δημοσιονομικὴν σταθερότητα, αἱ ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν εἰσπράξεις τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, οὐ μόνον καλύπτουν ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 τὰς πληρωμὰς τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀφήνουν περιθώριον, τὸ ὁποῖον διατίθεται διὰ τὴν χρηματοδότησιν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων.

Ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν κρατικῶν ἐσόδων, ἡ ὁποία προσέλαβε ρυθμὸν ταχύτερον τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἀπέδωσε τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα, παρὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους ἀπὸ τοὺς ἔτους 1957 μειώσεις τοῦ φόρου καὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς παραλλήλως πρὸς τὴν δημιουργίαν τοῦ εἰσοδήματος πραγματοποιουμένης φορολογίας, τῆς λεγομένης προεισπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Καὶ πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ, ὅτι ἡ διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους καὶ ἀπὸ τὰς καθιερωθείσας ἀπαλλαγὰς ἀπώλεια ἐσόδων κατὰ ἓν μόνον μέρος ἀντισταθμίζεται ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἐπὶ τῶν καυσίμων καὶ περιωρισμένου ἀριθμοῦ ἀγαθῶν στενῆς χρήσεως τῶν εὐπορωτέρων εἰσοδηματικῶν τάξεων.

Ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως τῆς φορολογίας ὀφείλεται, εἰς τὴν ἄνοδον τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐξ οὗ ἀντλεῖται αὕτη καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς βεβαιώσεως, διὰ τῶν ὁποίων περιεστάλη ἡ ἔκτασις τῆς φοροδιαφυγῆς.

Ἀσφαλὴς περὶ τούτων ἔνδειξις παρέχεται, ὅπως ἐτονίζετο καὶ διὰ τῆς εἰσηγήσεως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήγοντος ἔτους, ἀπὸ τὴν σύγκρισιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποβαλλομένων δηλώσεων καὶ τοῦ ὕψους τοῦ δηλουμένου, ἢ καὶ ἐλεγχομένου, κατὰ τὴν τελευταίαν περίοδον, εἰσοδήματος.

Τὰ ὑποβληθέντα εἰς φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα κατὰ τὸ ἔτος 1958 ἀνῆλθον εἰς 235.870 διὰ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα, ὡς ἐκ τοῦ ἐλέγχου διεμορφώθη, 13.948 ἑκατ. δραχμῶν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1959 ἐφορολογήθησαν 256.371 πρόσωπα, διὰ συνολικὸν καθαρὸν εἰσόδημα 16.204 ἑκατ. δραχμῶν, ἐνῶ δὲν ἔχει ὁλοκληρωθῇ ἔτι ὁ ἔλεγχος, διὰ δὲ τὸ ἔτος 1960 ὑπεβλήθησαν 277.136 δηλώσεις, ἐβεβαιώθη δὲ μέχρι σήμερον καθαρὸν εἰσόδημα 16.460 ἑκατ. δραχμῶν ἐνῷ ὑπολείπεται ἀκόμη ὁ ἔλεγχος ἑκατὸν χιλιάδων δηλώσεων.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἐλέγχου ἀσφαλῶς θὰ ἐπαυξήσῃ σημαντικῶς τὴν ἐπὶ πλέον διαφοράν.

Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1956—1959 σημειοῦται αὔξησις τοῦ δηλωθέντος μόνον εἰσοδήματος κατὰ 55% ἐνῷ ἡ κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον ἄνοδος τοῦ καθαροῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὑπολογίζεται εἰς 18%.

ΣΧΕΣΙΣ ΕΘΝ.ΚΟΥ ΚΑΙ ΥΠΑΧΘΕΝΤΟΣ ΕΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Ἔτος	Καθαρὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα	Δηλωθὲν εἰσόδημα		Τελικῶς προσδιορισθὲν εἰσόδημα	
	(Ἑκατ. δραχμῶν εἰς τρεχούσας τιμάς)				
1956	63.924	9.660	15,11%	12.263	19,18%
1957	69.495	11.345	16,32%	14.028	20,19%
1958	73.181	13.782	18,83%	16.204	22,14%
1959	75.400	14.954	19,83%	16.460	21,83%

Συγκρίσεις τῆς ἀποδόσεως εἰδικῶς τῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος δὲν δύνανται νὰ ὁδηγήσουν εἰς ἀσφαλῆ συμπεράσματα, λόγῳ τῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1958 μειώσεως τῶν συντελεστῶν καὶ τῆς πρὸς ὄφελος τῶν φορολογουμένων διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας (ὅρια ἐκπτώσεων, φορολογία εἰσοδήματος συζύγων κλπ.), ὡς καὶ τῆς κατὰ τὰ ἔτη 1959 καὶ 1960 διαδοχικῆς μειώσεως τῆς προεισπράξεως.

Εἶναι πάντως, δεδομένον ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῆς φορολογίας διὰ τὸ ἔτος 1957 ἀνῆλθε μετὰ τὸν ἔλεγχον εἰς 1.131 ἑκατ. δραχμὰς διὰ τὰ φυσικὰ πρόσωπα καὶ εἰς 1.382 ἑκατ. δραχμὰς συνυπολογιζομένων καὶ τῶν νομικῶν προσώπων, ἐνῶ ἤδη, διὰ τὸ ἔτος 1960, ἔχει φθάσει τὰ 1.747 ἑκατ. δραχμὰς διὰ τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα, ὑπολείπεται δὲ ἀκόμη ὡς ἐλέχθη, σημαντικὸν ἔργον τοῦ ἐλέγχου.

ΣΧΕΣΙΣ ΑΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΕΜΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Παρὰ πάντα ταῦτα, ὅμως καὶ τὴν ἀναμφισβήτητον πρόοδον, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἡ ἀπόδοσις τῆς ἀμέσου φορολογίας κυμαίνεται πέριξ ποσοστοῦ 19% τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνῷ ἡ ἔμμεσος φορολογία καλύπτει τὰ 70% περίπου τῶν ἐσόδων.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτακτική, ἑπομένως, διαγράφεται ἡ ἀνάγκη τῆς διαμορφώσεως τῶν συνθηκῶν αἵτινες θὰ καταστήσουν δυνατὴν τὴν ἄμβλυνσιν τῆς διαπιστουμένης ἀνωμαλίας. Καὶ ἀποφασιστικὴν ἐν τούτῳ ἐπίδρασιν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἄνοδος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἡ ἔντασις τῆς προσπαθείας εἰς τὸν τομέα τῆς φοροδιαφυγῆς. Πάντως, ἔχει ἤδη σημειωθῇ βελτίωσις, ἔναντι τῆς προπολεμικῆς περιόδου, ὅτε ἡ ἄμεσος φορολογία συμμετεῖχε κατὰ 16-17% μόνον εἰς τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τῆς φορολογίας, χωρὶς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, πλὴν ὅμως ἡ βελτίωσις αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ἱκανοποιητική.

Θὰ ἠδύνατο ἀκόμη νὰ προστεθῇ ὅτι ἡ τοιαύτη, μεταξὺ ἀμέσου καὶ ἐμμέσου φορολογίας, δυσαρμονία εἶναι συνήθης εἰς τὰς οἰκονομίας περιωρισμένης ἀναπτύξεως καὶ δὲν ἀποτελεῖ, ἑπομένως ἑλληνικὸν ἀποκλειστικῶς φαινόμενον. Εἰς τὴν διαμόρφωσιν ταύτην συντρέχουν, ἐπίσης καὶ ἰδιομορφίαι τῆς οἰκονομίας μας, μεταξὺ τῶν ὁποίω ν καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἀμέσου φορολογίας καθολικὴ σχεδὸν ἀπαλλαγὴ τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, καλύπτοντος τὰ 30 % τοῦ συνολικοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

ΣΤΑΘΕΡΑ Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ

Πρέπει, ἐπίσης, νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐλάχισται καὶ ἐστερημέναι σημαντικοῦ περιεχομένου ὑπῆρξαν αἱ διαρρυθμίσεις εἰς τὴν ἔμμεσον φορολογίαν, ἡ αὔξησις δὲ τῆς ἀποδόσεως ταύτης κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὀφείλεται κατ' οὐσίαν εἰς τὴν τόνωσιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κύκλου τῶν συναλλαγῶν.

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν ἐσόδων πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, διαπιστοῦται σταθερὰ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος βελτίωσις τῆς μεταξὺ τῶν δύο μεγεθῶν, σχέσεως, ὑπὲρ τοῦ πρώτου. Ἡ ἀπόδοσις τούτων, ἀπετέλει τὰ 17,3% τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὸ ἔτος 1956, τὰ 18,7% κατὰ τὸ ἔτος 1957 καὶ τὰ 19% κατὰ τὰ ἔτη 1958 καὶ 1959, μὲ βεβαίαν πρόβλεψιν περαιτέρω ἀνόδου τοῦ ποσοστοῦ, κατὰ τὴν λήγουσαν χρῆσιν.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ.— ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ συμπληρώσω, κύριοι βουλευταί, τὴν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἔκθεσίν μου, μὲ τὴν ὑπόμνησιν τῶν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους νομοθετικῶν μέτρων εἰς τὸν τομέα τῆς συμπιέσεως, τῆς φοροδιαφυγῆς, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν εὐσυνειδήτων κα ἰ νομοταγῶν φορολογουμένων.

Ἡ περιστολὴ τῆς φοροδιαφυγῆς δὲν διευκολύνει μόνον τὴν προσέγγισιν πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς φορολογικῆς ἰσότητος καὶ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, ἀλλ' ἔτι πλέον ἐνισχύει καὶ τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα καὶ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν καθιστᾷ δὲ πλέον ἀποτελεσματικὰ τὰ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας καὶ οὐχὶ χάριν, τῶν ἐπωφελουμένων τούτων, παρεχόμενα φορολογικὰ κίνητρα.

Παραλλήλως τὸ ἐνδιαφέρον τῆ ς Κυβερνήσεως στρέφεται εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ἀπὸ τὴν ὁποίαν προσδοκᾶται ἄνοδος τῆς φορολογικῆς συνειδήσεως τῶν πολιτῶν καὶ δημιουργία ἐμπιστοσύνης καὶ συνεργασίας μεταξὺ τούτων καὶ τῆς Πολιτείας.

Ἡ ἐπιψήφισις τοῦ κατατεθειμένου εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου θὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐλεγχθείσας ἀδυναμίας τοῦ καθιερωθέντος συστήματος καὶ θὰ παράσχῃ εἰς τὰ τακτικὰ φορολογικὰ δικαστήρια, συγκροτούμενα ἐξ ἰσοβίων καὶ ἀνεξαρτήτων δικαστῶν, δικαστικὸν σύστημα πρόσφορον διὰ τὴν ὀρθὴν διάγνωσιν τῶν φορολογικῶν διαφορῶν.

Ἡ δημοσίευσις τοῦ νόμου θὰ ἐπιτρέψῃ, ἐπίσης τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐπιλογῆς τῶν δικαστῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Δικαιοσύνης καὶ τὴν ἄμεσον πρόσληψιν τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐμμίσθων παρέδρων, διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ ταχέως ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τῶν νέων δικαστηρίων. Καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ταύτης ἔχει ὁλοκληρωθῇ σχεδὸν ἡ μέριμνα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς στεγάσεως καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν νέων δικαστηρίων.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ. ΝΕΟΝ ΑΝΤΙΝΤΑΜΠΙΓΚ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν τὸ νέον τελωνειακὸν δασμολόγιον, τὸ ὁποῖον ἔτυχεν ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἐκπλήρωσιν ἀνειλημμένης διεθνοῦς ὑποχρεώσεως, οὐδ' ἐξασφαλίζει μόνον τεχνικὰ πλεονεκτήματα πρὸς διευκόλυνσιν τῶν συναλλασσομένων. Ἀποσκοπεῖται δι' αὐτοῦ, ἐπὶ πλέον, ἡ προστασία τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, τῶν γεωργικῶν ἰδία προϊόντων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ἀπαλλαγῶν καὶ πλεονεκτημάτων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν μηχανημάτων καὶ πρώτων ὑλῶν.

Προς κατοχύρωσιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἀπὸ τοῦ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ὁμοειδῶν προϊόντων εἰς τιμὰς ντάμπιγκ ἐκρίθη ἀπαραίτητος ἡ ἀναμόρφωσις τῆς ἰσχυούσης σχετικῆς νομοθεσίας διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ ν. 4056)1960.

ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ

Ἡ ἐξυγίανσις, ἐξ ἄλλου, τῆς δημοσιονομικῆς διαχειρίσεως συνδυάζεται παραλλήλως μὲ τὴν συγκράτησιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς αὐξήσεως τῶν καταναλωτικῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου, μὲ τελικὸν σκοπὸν τὴν σύμφωνον πρὸς τὴν ἀκολουθουμένην πολιτικὴν διάθεσιν τῶν αὐξανομένων δημοσίων ἐσόδων.

Εὐλόγως ὅθεν ὑπὸ τὴν ἄμεσον κατεύθυνσιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἀπεδόθη ὅλως ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὴν ἀνάσχεσιν τῆς αὐξήσεως τῶν καθαρῶς καταναλωτικῶν δαπανῶν, μὲ ἐξαίρεσιν τὴν Παιδείαν καὶ τὴν προστασίαν τῆς Γεωργίας, παραλλήλως πρὸς τὴν ἄσκησιν εὐρυτέρας κοινωνικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν ὁποίαν, πλὴν τὴν καθαρῶς δαπανῶν ὑγείας καὶ προνοίας περιλαμβάνεται ἡ προστασία τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἡ ἐπιδότησις ἀγαθῶν λαϊκῆς καταναλώσεως.

Εἰς τὰς δαπάνας τῶν τομέων τούτων ἐσημειώθη αὔξησις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Αἱ δαπάναι, ὅμως, οὗται δὲν συμβάλλουν ἁπλῶς εἰς τὴν ἀναδιανομὴν τινὰ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὑπὲρ τῶν ἀπορωτέρων ὁμάδων τοῦ πληθυσμοῦ, ὑπαγορευόμεναι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἀπὸ λόγους κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ συντελοῦν πρὸς τούτοις, εἰς τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας, ἐναρμονιζόμεναι πρὸς τὰς γενικωτέρας ἐπιδιώξεις τῆς κυβερνητικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀσκηθείσης πολιτικῆς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δαπανῶν διαπιστοῦται ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἀναλογίας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐκ τοῦ ρυθμοῦ τῆς αὐξήσεως ἑκατέρας τῶν δύο κατηγοριῶν.

Οὕτω, ἐνῶ τὰ ἔσοδα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1955—1959 ἀνέρχονται κατὰ 29% (ἔσοδα 1955 δρχ. 11.090 ἑκατομμυρια καὶ 1959 14.300 ἑκατ.), αἱ δαπάναι αὐξάνονται κατὰ 20% μόνον (δαπάναι 1955 δρχ. 11.400 ἑκατ. καὶ 1959 δρχ. 13.620 ἑκατ.).

ΙΣΟΣΚΕΛΙΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ- ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Μέχρι καὶ τοῦ 1956 αἱ καταναλωτικαὶ δαπάναι τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπερρόφων ἐξ ὁλοκλήρου τὰς εἰσπράξεις καὶ τὸ ἀπομένον ἔλλειμμα ἐκαλύπτετο διὰ τῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας. Ἀντιθέτως, ὅπως εἶναι γνωστόν, ἀπ ὁ τοῦ ἔτους 1957, ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς κατέστη αὐτάρκης, ἐπὶ πλέον δὲ καταλείπει περιθώρια, τὰ ὁποῖα διατίθενται διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἔργων τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ διὰ τὴν χρηματοδότησιν ταύτης, συμβολὴ μετὰ τῆς ἐκτιμωμένης ἀποδόσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήγοντος ἔτους 1960, θὰ ἀνέλθῃ εἰς 2.915 ἑκ. δραχμὰς διὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν.

Ἡ ἐξασφάλισις τῆς συμβολῆς τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, χάρις εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἰσορροπίαν καὶ τὴν νομισματικὴν σταθερότητα, διηύρυνε περαιτέρω τὰς δυνατότητας χρηματοδοτήσεως τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων, κατέστησε δὲ πραγματικότητα τὴν αὔξησιν αὐτῶν εἰς ἐπίπεδα, θεωρούμενα ὡς ἀνέφικτα πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν.

Αἱ δαπάναι τῶν κρατικῶν ἐπενδύσεων ἐτετραπλασιάσθησαν περίπου κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς πενταετίας, ἐκτιμώμεναι εἰς 4.000 ἑκατ. δραχμὰς κατὰ τὸ ἔτος 1960, ἔναντι πληρωμῶν 1.790 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὸ δεκαοκτάμηνον 1955—1956.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐξησφαλίσθη ἄνευ οἱασδήποτε πληθωρικῆς ἐπιδράσεως ἐπὶ τῆς οἰκονομίας.

Ἡ σταθερὰ καὶ ταχεῖα αὔξησις τῶν δαπανῶν τούτων δὲν θὰ ἦτο, ὅμως, δυνατὴ καὶ μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων, ἂν δὲν συνέτρεχεν ἡ συντελουμένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ ἐπιτελικὴ καὶ στατιστικὴ ἐργασία καὶ ἡ ὑπὸ τὴν ἄμεσον παρακολούθησιν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἔντασις τῆς ἀποδόσεως τῶν τεχνικῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

Συνυπολογιζομένων καὶ τῶν, διὰ τῶν δημοσίων ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεων, ἐκτελουμένων ἔργων, τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους πραγματοποιουμένων ἐπενδύσεων, ἤτοι τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων, ὑπολογίζεται νὰ ἀνέλθῃ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος εἰς 5.700 ἑκατ. δρχ.

Οὕτω, τὸ σύνολον τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἐμφανίζει αὔξησιν 122% εἰς τρεχούσας τιμάς.

Αἱ δημόσιαι ἐπενδύσεις ἀντιπροσωπεύουν ἤδη τὰ 6,5% περίπου εἰς τρεχούσας τιμὰς τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος, ἤτοι ποσοστὸν οὐσιωδῶς ἀνώτερον τοῦ σημειουμένου εἰς πολλὰς χώρας τῆς αὐτῆς ἢ καὶ ἀνωτέρας οἰκονομικῆς στάθμης.

Ὁ ὄγκος τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκτελουμένων, ἢ παρ' αὐτοῦ ἐλεγχομένων ἐπενδύσεων, συγκεντροῦται εἰς ἔργα ὑποδομῆς καὶ οἰκονομικῆς γενικώτερον ἀναπτύξεως, ἤτοι εἰς τὴν παραγωγὴν ἐνεργείας, ἔργα ἐγγείων βελτιώσεων, βασικὰς βιομηχανίας, συγκοινωνιακὰ καὶ ἄλλα.

Ἡ κατὰ κλάδους κατανομὴ τῶν ἐπενδύσεων τῆς περιόδου 1955 — 1959 παρέχεται εἰς τὸν ἀκολουθοῦντα πίνακα:

Γεωργία	13,0%
Ἐνέργεια	25,1%
Βιομηχανία	4,8%
Μεταφοραὶ καὶ ἐπικοινωνίαι	24,8%
Μεταλλεῖα	0,3%
Κατοικίαι	5,6%
Δημοσία διοίκησις	7,1%
Τουρισμὸς καὶ λοιπαὶ δραστηριότητες	18,4%

Διὰ τῆς προσφόρου, τέλος, γεωγραφικῆς κατανομῆς τῶν κρατικῶν καὶ τῶν παραλλήλων ἐπενδύσεων, ἀπεδόθη ἡ ὀφειλομένη προτεραιότης εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑπαίθρου, εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς ὁποίας ἐκτελεῖται ὁ ὄγκος τοῦ προγράμματος τῶν ἐπενδύσεων, παραλλήλως δὲ ἤρχισεν ἡ ἐφαρμογὴ καὶ εἰδικοῦ προγράμματος περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐπενδύσεως, ὅπως διαγράφονται εἰς τὸ πενταετὲς πρόγραμμα, θὰ δημιουργήσῃ ἀσφαλῶς τὰς ἀναγκαίας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τῆς ἰδιωτικῆς δραστηριότητος.

Παραλλήλως πρὸς τὰ βασικὰ ἔργα ὑποδομῆς, σημαντικὰ ποσὰ διατίθενται διὰ τὰ ὑπὸ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἐκτελούμενα μικρὰ κοινωφελῆ ἔργα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίω ν προέχουσαν ἔχουν θέσιν τὰ ἀρδευτικὰ τοπικῆς σημασίας, διὰ τὴν ἀπόκτησιν μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ζωϊκοῦ κεφαλαίου καὶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ. Τὰ ἔργα τῶν τελευταίων τούτων κατηγοριῶν, ὑψηλῆς παραγωγικότητος καὶ ἀμέσου ἀποδόσεως, δημιουργοῦν, παραλλήλως, νέας πηγὰς εἰσοδήματος καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως εἰς τὴν ὕπαιθρον.

Εἰδικῶς, κατὰ τὸ διανυόμενον ἔτος, ποσοστὸν 14% τῆς συνολικῆς δαπάνης ἐπενδύσεων, διατίθεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, 8% διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὀρεινῆς, δασικῆς καὶ γεωργικῆς ἐν γένει οἰκονομίας, 16% πρὸς ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων διὰ τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων, 24% διὰ συγκοινωνιακὰ ἔργα, 7% δι' ἔργα ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας καὶ 31% διὰ τὸν Τουρισμὸν καὶ τοὺς ἄλλους τομεῖς τοῦ προγράμματος.

Εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα, ἐνισχύθη ἡ προώθησις τῶν μεγάλων ἔργων τοῦ Πενταετοῦς Προγράμματος, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὁποίων προβλέπεται δι' ἀμέσων κρατικῶν ἐπενδύσεων καὶ διὰ προσελκύσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Μὲ ταχὺν ρυθμὸν προχωρεῖ ἡ κατασκευὴ τῶν ἐργοστασίων ἀζώτου καὶ σακχάρεως, διὰ χρηματοδοτήσεως ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπενδύσεων, ὑπεγράφη δέ, ὅπως εἶναι γνωστόν, ἡ σύμβασοις πρὸς ἐγκατάστασιν βιομηχανίας ἀλουμινίου ὑπ ὸ τῆς πρὸς τοῦτο ἱδρυθείσης ἑταιρίας, συμμετέχοντος καὶ τοῦ Ο.Β.Α.

Διὰ τῶν ἀποφασισθέντων ἔργων θεμελιοῦται εἰς τὴν Χώραν μας, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἡ βαρεῖα βιομηχανία, ἡ ὕπαρξις τῆς ὁποίας θὰ ἀσκήσῃ εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν ὅλην ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας.

Ἡ πραγματοποίησις τῆς σειρᾶς ταύτης τῶ ν ἔργων εἶναι φυσικὸν κύριοι βουλευταί, νὰ ἀλλάξῃ τὴν ὄψιν καὶ τὴν ὅλην διάρθρωσιν τῆς οἰκονομίας μας.

ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΑΠΙΣΤΟΥΝΤΑΙ ΔΙ' ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Ἀντιλαμβάνομαι, Κύριοι Βουλευταί, ὅτι δὲν εἶναι ἐπαγωγὸς καὶ δὲν παρέχει εὐχαρίστησιν ἡ ἀκρόασις πολλῶν ἀριθμῶν, τοὺς ὁποίους ὅμως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ χρησιμοποιήσω, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ θέματος.

Καὶ ὅσα θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω ἐν συνεχείᾳ βασίζονται, ἀκριβῶς, ἐπὶ τῶν ἀτέγκτων ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι παρέχουν ἀνάγλυφον τὴν σημερινὴν θέσιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν εἰδικώτερον.

Καὶ χρησιμοποιῶ ἀριθμοὺς ἠλεγμένους, τοὺς ὁποίους παρέχουν τὰ μέχρι σήμερον διαθέσιμα στοιχεῖα.

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΠΛΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Εἶχον τὴν εὐκαιρίαν, Κύριοι Βουλευταί, νὰ εἴπω ἐν ἀρχῇ τῆς τῆς ὁμιλίας μου, ὅτι πρόσθετον μέσον ἀσκήσεως τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ὅλως ἰδιαζούσης σημασίας, ἀποτελεῖ ἡ νομισματικὴ πολιτική.

Ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, συνιστᾷ αὕτη συμπληρωματικὸν μέσον τῆς δημοσιονομικῆς πολιτικῆς, ἡ χρησιμοποίησις δὲ ἀμφοτέρων τούτων, κατὰ τὸ προσῆκον μέτρον, παρέχει τὰ κύρια μέσα ἐξασφαλίσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, ἄνευ διαταραχῆς τῆς σταθερότητος.

Ἡ προσφυγή, ἀντιθέτως, εἰς τὴν νομισματικὴν πολιτικήν, εἰς περίοδον ἀσταθείας οἰκονομικῆς καὶ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ νόμισμα, ἔχει περιωρισμένην ἀποτελεσματικότητα. Ἡ διαπίστωσις αὕτη ἀποκτᾷ ἰδιάζουσαν βαρύτητα, προκειμένου περὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, ἡ ὁποία ἐγνώρισε τὴν πλήρη κατάρρευσιν τοῦ νομισματικοῦ αὐτῆς συστήματος, κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς τῆς χώρας καὶ ἀλλεπαλλήλους ἐν συνεχείᾳ πληθωρισμοῦ κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν δεκαετίαν.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΥΓΙΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Εὐλόγως, ὅθεν ἡ ἀποκατάστασις ὑγιῶν νομισματικῶν συνθηκῶν ἀπετέλεσε βασικὸν αἴτημα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Διότι μόνον διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν συνθηκῶν τούτων θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἄσκησις τῆς ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς ὑγιοῦς, εὐθηνοῦ καὶ ἀφθόνου χρήματος διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας. Σύντονοι κατεβλήθησαν πρὸς τοῦτο προσπάθειαι πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις.

Ἦτο ἀπαραίτητον νὰ ἐξουδετερωθῇ ὁ φαῦλος κύκλος τῆς δυσπιστίας πρὸς τὸ νόμισμα, τῆς ἀποθησαυρίσεως, τῆς πενιχρότητος τῶν καταθέσεων παρὰ ταῖς Τραπέζαις, τῆς ἀνεπαρκοῦς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας ἐκ τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως, τῶν ἀπαγορευτικῶν τόκων καὶ τῆς συνεχοῦς προσφυγῆς εἰς τὸ ἐκδοτικὸν προνόμιον. Ἡ Κυβέρνησις ἐπέτυχε νὰ ἀποκαταστήσῃ τελικῶς τὴν φυσιολογικὴν λειτουργίαν τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος οὕτω δὲ ἐξησφαλίσθη εἰς τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ ἐπηρεασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

ΕΜΠΕΔΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΝΙΜΙΣΜΑ. ΡΑΓΔΑΙΑ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ἡ πρώτη προσπάθεια ἐξεδηλώθη διὰ τῆ ς πολιτικῆς τῶν ἐπιτοκίων, πρὸς τόνωσιν τῆς ροπῆς πρὸς ἀποταμίευσιν καὶ τῆς τροπῆς αὐτῆς πρὸς τὰς τραπέζας. Οὕτως ἐπραγματοποιήθη ποσοτικὴ καὶ ποιοτικὴ βελτίωσις εἰς τὸν ζωτικὸν τομέα τῆς ἀποταμιεύσεως.

Η ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ ἀποκατάστασις ὑγιῶν νομισματικῶν συνθηκῶν ἀπετέλεσε βασικὸν αἴτημα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς.

Διότι μόνον διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν συνθηκῶν τούτων θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἄσκησις τῆς ἐπιβαλλομένης πολιτικῆς ὑγιοῦς, εὐθηνοῦ καὶ ἀφθόνου χρήματος, διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

Σύντονοι κατεβλήθησαν πρὸς τοῦτο προσπάθειαι πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις. Ἦτο ἀπαραίτητον νὰ ἐξουδετερωθῇ πρῶτον ὁ φαῦλος κύκλος τῆς δυσπιστίας πρὸς τὸ νόμισμα, τῆς ἀποθησαυρίσεως, τῆς πενιχρότητος τῶν καταθέσεων παρὰ ταῖς τραπέζαις, τῆς ἀνεπαρκοῦς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας ἐκ τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως τῶν ἀπαγορευτικῶν τόκων καὶ τῆς συνεχοῦς προσφυγῆς εἰς τὸ ἐκδοτικὸν προνόμιον. Ἡ Κυβέρνησις ἐπέτυχε νὰ ἀποκαταστήσῃ τελικῶς τὴν φυσιολογικὴν λειτουργίαν τοῦ τραπεζιτικοῦ συστήματος, οὕτω δὲ ἐξησφαλίσθη εἰς τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ ἐπηρεασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Αἱ καταθέσεις ηὐξήθησαν ραγδαίως καὶ σταθερῶς κατὰ τὴν περίοδον 1955—1960. Ἐνῶ αἱ εἰς τὰς τραπέζας καὶ τοὺς εἰδικοὺς πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς πάσης φύσεως, ἰδιωτικαὶ καταθέσεις συνεποσοῦντο τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1955 εἰς 3.102 ἑκατ. δραχμῶν, ἀνέρχονται ἔκτοτε ραγδαίως, διὰ νὰ φθάσουν εἰς δραχ. 13.627 ἑκατ. κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1959 καὶ εἰς δραχ. 16.504 ἑκατ. κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου, δηλαδὴ εἰς ὑπερπενταπλάσιον ποσόν.

Ἐκδήλωσιν τῆς παγιωθείσης ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα συνιστᾷ καὶ ἡ στροφὴ τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως πρὸς τὰς χρηματιστηριακὰς ἀξίας (δάνεια ΔΕΗ καὶ μακροπρόθεσμον κρατικὸν δάνειον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως). Ἡ ὑπερκάλυψις τοῦ τελευταίου μακροπροθεσμου δανείου τῶν 750 ἑκατ. δραχμῶν, κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας, ὑπὸ συνθήκας μάλιστα μᾶλλον δυσμενεῖς, λόγῳ τῆς διεθνοῦς κερδοσκοπίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ, προσλαμβάνει, ἐξαιρετικήν, ἀναμφισβητήτως, σημασίαν. Ἀποδεικνύει τὴν ἑδραιωθεῖσαν πίστιν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος ἀξιοποιεῖ τὴν λαϊκὴν ἀποταμίευσιν. διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Η ΠΙΣΤΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. ΕΥΘΗΝΟΝ ΧΡΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ

Τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς αὐξήσεως τῶν τραπεζικῶν καταθέσεων, ἠκολούθησεν ἡ πολιτικὴ τοῦ εὐθηνοῦ χρήματος. Δι' αὐτῆς ἐξησφαλίσθη αὐξητικὸς ρυθμὸς τῆς συνολικῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας.

Κατὰ τὸ τέλος Σεπτεμβρίου 1960 αἱ πιστώσεις πρὸς τὴν οἰκονομίαν, μὴ περιλαμβανομένων τῶν πιστώσεων πρὸς τὸ Δημόσιον (Κεντρικὴ Διοίκησις), ἀνῆλθον εἰς δρχ. 27.034 ἑκατ. σημειώσασαι αὔξησιν ἐντὸς τοῦ ἐννεαμήνου Ἰανουαρίου — Σεπτεμβρίου κατὰ 2.567 ἑκατ. δραχμῶν, ἢ 10,5% ἔναντι αὐξήσεως ἐξ 1.272 ἑκατ. δραχμῶν, ἢ 5,8% τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ προηγουμένου ἔτους. Χάρις εἰς τὴν ἄνετον συνδρομὴν τῆς ηὐξημένης πιστοδοτήσεως διὰ τῶν διαθεσίμων τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος, ἢ ἐκ τοῦ ἐκδοτικοῦ προνομίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας ἠκολούθησε τὴν συνήθη ἐποχικὴν κάμψιν. Οὕτως ἐκ τῶν διαθεσίμων τῶν διαφόρων πιστωτικῶν ὀργανισμῶν, ἐκ καταθέσεων καὶ ἰδίων κεφαλαίων, ηὐξήθη ἡ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας κατὰ δρχ. 2.597 ἑκατ., ἐνῶ αἱ ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ Δημοσίου χορηγήσεις εἰς δάνεια μακροτέρας διαρκείας ηὐξήθησαν κατὰ 90 ἑκατ. δραχμῶν.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΚΛΑΔΟΥΣ

Σημαντικὸν ἐνδιαφέρον, Κύριοι Βουλευταί, ἐμφανίζει καὶ ἡ κατανομὴ τῶν νέων πρὸς τὴν οἰκονομίαν πιστώσεων, ἀπὸ ἀπόψεως διαρκείας.

Αἱ βραχυπρόθεσμοι χορηγήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον αὔξηθῆ κατὰ τὸ ἐννεάμηνον Ἰανουαρίου—Σεπτεμβρίου 1958 κατὰ 1530 ἑκατ. δραχμὰς καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους 1959 κατὰ 250 ἑκατ. δρχ. ηὐξήθησαν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους κατὰ δρχ. 1270 ἑκατ. Ηὐξήθησαν ἰδίως αἱ πιστώσεις πρὸς τὴν βιοτεχνίαν, τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον.

Ἐνδιαφέρουσα ἐπίσης εἶναι ἡ αὔξησις τῆς βραχυπροθέσμου χρηματοδοτήσεως τῆς βιομηχανίας κατὰ 292 ἑκατ., ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶχε σημειωθῆ κάμψις κατὰ δραχμὰς 280 ἑκατομμύρια.

Τὸ σύνολον τῶν μακροπροθέσμων πιστώσεων ηὐξήθη ἐντὸς τοῦ ἐννεαμήνου κατὰ 1297 ἑκ. δρχ. ἔναντι 1022 ἑκ. δρχ. τοῦ ἔτους 1959 καὶ 822 ἑκ. δρχ. τοῦ ἔτους 1958.

Ἡ νομισματικὴ πολιτικὴ ἐπέτυχεν, οὕτως, οὐ μόνον τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνέτου καλύψεως τῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ τὴν μείωσιν τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ χρήματος. Ἤδη χάρις εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα, τὸ ὕψος τῶν ἐπιτοκίων χορηγήσεων εἶναι τὸ χαμηλότερον μεταπολεμικῶς καὶ δὲν ἀπέχει πλέον οὐσιαστικῶς ἐπιτοκίων τὰ ὁποῖα ἰσχύουν σήμερον εἰς πλείστας ἀνεπτυγμένας καὶ ἰσχυρὰς οἰκονομίας.

Καὶ ἡ συμπίεσις τοῦ κόστους, τοῦ χρήματος δύναται νὰ ἀποβῇ πρόσθετος καὶ οὐσιώδης παράγων διὰ τὴν ἔντασιν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων τοῦ ἰδιωτικοῦ τομέως μακρᾶς ἀποδόσεως.

ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Ἡ νομισματικὴ πολιτικὴ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐπραγματοποιήθη, ὅπως ἤδη ἐλέχθη, μετὰ παραλλήλου ἐξασφαλίσεως τῆς νομισματικῆς σταθερότητος.

Ἐνῶ κατὰ τὰ ἔτη 1955 καὶ 1956 τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τῶν τιμῶν ὑφίστατο εἰσέτι τὴν ἐπίδρασιν πληθωρικῶν δυνάμεων, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 καὶ ἐφεξῆς παρατηροῦνται μικραὶ μόνον αὐξήσεις τῶν τιμαρίθμων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ πρὸς τὴν κίνησιν τῶν τιμαρίθμων τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἄλλων χωρῶν.

Εἰς τὸν ἀκολουθοῦντα πίνακα παρέχονται αἱ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ποσοστιαῖαι μεταβολαὶ τῶν τιμαρίθμων χονδρικῆς πωλήσεως, κόστους ζωῆς καὶ τιμῶν καταναλωτοῦ. Χονδρικὴ πώλησις 1955 7,3. Εἰς τὸ 1960 1,9. Κόστος ζωῆς 1955 5,8. Εἰς τὸ 1960 1,4.

Ὁ νέος ἐπίσημος δείκτης τιμῶν καταναλωτοῦ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας παρουσιάζει, ἐντὸς τοῦ ἑνδεκαμήνου Ἰανουαρίου—Νοεμβρίου, ἄνοδον κατὰ 1,4 ο)ο, ὀφειλομένην κυρίως εἰς τὴν ἀναπροσαρμογὴν ἐλεγχομένων τιμῶν.

Ἡ κυκλοφορία τραπεζογραμματίων ηὐξήθη μεταξὺ τέλους Δεκεμβρίου 1959 καὶ τέλους Ὀκτωβρίου 1960 κατὰ δρχ. 747 ἑκατ., ἐνῶ ἡ κυκλοφορία εἶχε διογκωθῆ κατὰ δρχ. 1165 ἑκατ. ἢ μεταξὺ τέλους Δεκεμβρίου 1958 καὶ τέλους Δεκεμβρίου 1959.

Τὸ μέσον, ὅμως, μηνιαῖον ἐπίπεδον κυκλοφορίας τῶν τραπεζογραμματίων κατὰ τὸ πρῶτον ὀκτάμηνον ὑπερέβη τὸ ἀντίστοιχον ἐπίπεδον τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ δραχμὰς 1267 ἑκατομμύρια ἤτοι κατὰ 16,7 ο)ο.

ΤΟ ΕΘΝ. ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἡ ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία διέρχεται φάσιν ἐντάσεως τῆς παραγωγικῆς αὐξήσεως δραστηριότητος τῶν συναλλαγῶν, καὶ ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου. Οὕτω, συμφώνως πρὸς προσωρινὴν ἐκτίμησιν τὸ καθαρὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα ηὐξήθη κατὰ 4,8 ο)ο ἔναντι τοῦ 1959, δηλαδὴ κατὰ ρυθμὸν ταχύτερον τοῦ πραγματοποιηθέντος μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1958 καὶ 1959, ὅτε οὗτος ἀνήρχετο εἰς 4,1 ο)ο.

Πράγματι, τὸ καθαρὸν εἰσόδημα τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐκτιμᾶται εἰς 67.330 ἑκατ. δρχ., ἔναντι 64.250 ἑκατομμ. δραχμὰς τοῦ ἔτους 1959, εἰς σταθερὰς τιμάς.

Ἡ αὔξησις τοῦ καθαροῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, εἰς σταθερὰς τιμάς, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 παρέχεται εἰς τὸν ἀκολουθοῦντα πίνακα:

1955	1956	1957	1958	1959
51775	54918	60436	61696	64250

Ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν μεγεθῶν κατ' ἔτος, προκύπτει ὅτι ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος ἀνῆλθεν:

Μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1955—56 εἰς 6 ο)ο, 1956—57 εἰς 10 ο)ο, 1957—58 εἰς 2 ο)ο, 1958—59 εἰς 4,1 ο)ο.

Διὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐκτιμᾶται ὡς ἐλέχθη, εἰς 4,8 ο)ο.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄνοδος τῆς παραγωγῆς ἐπέδρασε εὐνοϊκῶς ἐπὶ τοῦ ὕψους τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος καθὼς καὶ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου. Ἡ κατανάλωσις καὶ αἱ ἐπενδύσεις ἐσημείωσαν ἀξιόλογον αὔξησιν ἔναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Καὶ ὁ μέσος ἐτήσιος ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰς σταθερὰς τιμὰς εἰσοδήματος, εἶναι λίαν ὑψηλός, ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας χώρας, ὡς καταφαίνεται ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς πρὸς 16 ἄλλας χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Αὐστρία 6,25, Ἑλλὰς 5,55, Δυτικὴ Γερμανία 5,45, Τουρκία 5, Ἰταλία 4,90, Βουλγαρία 4,70, Γαλλία 3,85, Ὀλλανδία 2,70, Ἰσπανία 2,15, Πορτογαλλία 2,10, Σουηδία 2,05, Δανία 1,70, Βέλ-

	1955
Τοποθετήσεις	154.557
Ἀπολύσεις	131.615
Διαφορὰ	22.942

γιον 1.65, Καναδᾶς 1,55, Μεγ. Βρετανννία 0,95, Ἡνωμ. Πολιτεῖαι 0,50.

Ἐκ τῆς γενομένης συγκρίσεως προκύπτει ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται δευτέρα μετὰ τὴν Αὐστρίαν, εἰς τὴν σειρὰν τοῦ μέσου ἐτησίου ρυθμοῦ ἀνόδου.

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ κλάδου τῆς γεωργίας εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι λίαν σημαντικὴ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ Κράτος ἐπιδιώκει πολυπλεύρως τὴν ἀνύψωσιν τοῦ εἰσοδήματος τοῦ κλάδου τούτου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1960 ἡ σιτοπαραγωγὴ ἐμφανίζεται μειωμένη κατὰ 5,8 ο)ο ἔναντι τοῦ προηγουμένου ἔτους. Μειωμένη, ἐπίσης, ἐκτιμᾶται καὶ ἡ παραγωγὴ ἐλαιολάδου, καπνοῦ, σουλτανίνας, νωπῶν καρπῶν, γλεύκους, ξηρῶν καρπῶν καὶ γεωμήλων.

Ἀντιθέτως, ἐμφανίζεται εὐνοϊκὴ ἡ παραγωγὴ τῶν λοιπῶν σιτηρῶν, τῶν ὀσπρίων, τῶν κτηνοτροφῶν, τῆς κορινθιακῆς σταφίδος, τῶν λαχανικῶν καὶ κυρίως τοῦ βάμβακος, ἡ ὁποία ἐσημείωσεν ἄνοδον κατὰ 24,7ο)ο περίπου.

Ἡ κτηνοτροφικὴ παραγωγὴ θὰ σημειώσῃ, ἐπίσης, ἄνοδον κατὰ 2,5 ο)ο περίπου.

ΠΟΣΟΣΤΑ ΑΥΞΗΣΕΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΩΝ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΜΕΤΑΣΥ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1955 — 1960

Καταγορία κλάδων	**Αὔξησις εἰς ποσοστὰ** ἐλαχίστη ο)ο	μεγίστη ο)ο
Βιομηχανίαι :		
Τροφίμων καὶ ζμθοπωλείων	26	77
Καπνοῦ	45	54
Ὑφαντουργικαὶ	31	57
Χάρτου	44	69
Χημικαὶ	37	51
Τσιμέντων	26	110
Ἐμπόριον	25	64
Μεταφοραὶ	35	57

Αἱ ἐν λόγῳ αὐξήσεις ὑπερβαίνουν σημαντικῶς τὴν αὔξησιν τῶν τιμῶν κατὰ τὴν ἀντίστοιχον περίοδον καὶ συνιστοῦν πραγματικὴν βελτίωσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῆς ἀμοιβῆς.

Ἡ Κυβέρνησις παραλλήλως, ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σύστημα τῆς παροχῆς οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, βάσει δὲ τούτου καταβάλλονται ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίοο τοῦ λήξαντος ἔτους οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα εἰς 146.500 μισθωτοὺς καθ' ὅλην τὴν χώραν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ